בס"ד

יום ב', ב' באלול תשנ"ח (24 באוגוסט)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

מצנ"נ ומנחם תורש אלול:

40 הימים שמרגש תורש אלול עד יום הכיפורים - הם סה"כ רגון זה, והגבלה והשובה מתקבלות בהם ביותר. לכן, מרבים בהם בתפילה ובהתעוררות, בתהלים בסיפור, ובתיקון המעשים.

אומר רש"י על ימים אלה (בראשית, פרק ג'):
... שהשלה-עשר בתמוז נשתברו הלוחות, כ"ו בתמוז שרף משה את העגל ואבד ודן את התוכחות. כ"ט בו, עלה משה להר ועשה שם 40 יום וביקש רחמים, שנאמר: "והתנפלתי לפני ה' את כל הארבעים".
ומרגש תורש אלול נאמר לו: "ופסל בבוקר את הר סיני" (שמות לד, ד') ועשה שם 40 יום, ונאמר בהם: "ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים" [דברים י']. מה הראשונים ברצון, אף האחרונים ברצון. בעשרה בתשרי (ביום ה-40, שהוא יום הכיפורים), נתרצה הקב"ה לישראל בשמחה ובלב שלם, ואמר להם למשה: "סלחתי כדבריך" ומסר להם לוחות אחרונים. ולכן הוקבע יום עשרה בתשרי ליום כיפורים ומתילה וסליחה לדורות...

בשירת היום בספר שמות - פרק טו' - כתוב:
"ויאמרו לאמר אשירה לה' - אותיות א,ל,ו,ל
והוא רמז לאמירת שירות ותשבחות - תהלים - בתורש לה.

ויהללים לומר, מרגש תורש אלול עד שמיני עצרת בשחרית (וישנ ויהללים בשחרית ובמנחה) את המזמור "לדוד ה' אורי..." (תהלים כז').
לפי המדרש: ה' אורי - ברגש השני שהוא יום הדין, שנאמר: = והוציא כאור צדקך ומשפטך כצהריים = [תהלים לז'],
וישעי - ביום הכיפורים
כי יצפנני בסכו - בסוכות.

יום נעים!